

MAKAI LAJOS¹

Foglalkozás-e a vadászat?

A címben feltett kérdésre a válasz látszólag egyszerű, ha azonban a foglalkozást büntetőjogi aspektusból közelítjük meg, már sokkal árnyaltabb képet kapunk. A kérdés feltételét és vizsgálatát a foglalkozástól eltiltás körében folytatott – álláspontom szerint nem mindig a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) rendelkezéseivel összhangban álló – bírói gyakorlat indokolja. Egyre gyakrabban találkozunk bírósági ítéletekben olyan rendelkezéssel, amelyben a bíróság a vadászattal összefüggésben elkövetett bűncselekmények esetében² a vadászatot hobbiként, sportként gyakorló vadász – *sportvadász* –, illetve *hivatásos vadász* vádlottat egyaránt a *vadászattól mint foglalkozástól* határozott időtartamra eltiltja.

Nem indokolja ugyanakkor a bíróság ítéletében, hogy milyen jogszabályi rendelkezés alapján tekinti a vadászatot foglalkozásnak, ami megalapozza Btk. foglalkozástól eltiltásra vonatkozó szabályainak az alkalmazását.

A foglalkozás mint büntetőjogi kategória a Btk. Általános Részében és különös részében is megjelenik, anélkül azonban, hogy a foglalkozás fogalmát a büntetőtörvény meghatározná. Csupán utaló szabályt találunk a Btk. Általános Részében arra vonatkozóan, hogy mi minősül – egyebek mellett – foglalkozásnak is.³

I. A foglalkozástól eltiltás a Btk. Általános Részében

A Btk. Általános Részében a foglalkozás fogalmával a büntetések között találkozunk, a Btk. 52. §-a szabályozza a foglalkozástól eltiltás mint büntetés alkalmazását.⁴

¹ Nyugalmazott ítéltáblai elnök.

² Btk. XXIII. Fejezet: természetkárosítás, állatkínzás, orvvadászat.

³ Btk. 54. § Ezen alcím alkalmazásában foglalkozásnak minősül az is, ha az elkövető

a) gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője,

b) gazdasági társaság vagy szervezetet felügyelőbizottságának tagja,

c) egyéni cég tagja,

d) egyéni vállalkozó vagy

e) a civil szervezetnek a civil szervezetekről szóló törvényben meghatározott vezető tisztségviselője.

⁴ Btk. 52. § (1) A foglalkozás gyakorlásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt

a) szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével követi el, vagy

b) foglalkozásának felhasználásával, szándékosan követi el.

A törvény a foglalkozástól eltiltásnak két esetkörét különbözteti meg. Az (1) bekezdés a) pontja alapján a foglalkozás gyakorlásától azt lehet eltiltani, aki a bűncselekményt *szakképzettséget igénylő foglalkozása szabályainak megszegésével* követi el. A szakképzettséget igénylő foglalkozás fogalomkörébe nemcsak azok a foglalkozások tartoznak, amelyek kizárólag alakszerűen igazolt képesítéssel

follytathatók, hanem azok is, amikor a szakképzettség a gyakorlat eredménye. A „foglalkozása” kifejezés használatából következik, hogy az elkövetőt az általa gyakorolt foglalkozástól lehet eltiltani. Ebben az esetben az eltiltás nem a szakfoglalkozásra, hanem a foglalkozási ágra vonatkozik, tehát pl. nemcsak a sebész szakfoglalkozástól, hanem az orvosi tevékenységtől kell az elkövetőt eltiltani.

Ehhez kapcsolódik a (2) bekezdésben meghatározott szabály, mely egyértelművé teszi, hogy a foglalkozástól eltiltás szabályai azzal szemben is alkalmazhatóak, akinek a bűncselekmény elkövetésekor más volt a foglalkozása, de rendelkezik annak a foglalkozásnak a gyakorlásához szükséges szakképesítéssel, amely szabályainak megszegésével a bűncselekményt elkövette.

Az (1) bekezdés b) pontja alapján a másik esetszintű azok az elkövetők tartoznak, akik *a bűncselekményt foglalkozásuk felhasználásával szándékosan követik el*. Ez a rendelkezés a szakképzettséghez nem kötött és hatósági engedély nélkül gyakorolható foglalkozás esetében is alkalmazható, de csak a foglalkozási ágon belül szabatosan megjelölt munkakör (pl. pénztáros, raktáros) tekintetében. A „foglalkozásának felhasználásával” kitétlen pedig azt az esetet kell érteni, amikor a foglalkozás nyújtotta lehetőség közvetlen kihasználásával kerül sor a szándékos bűncselekmény elkövetésére. Ezekben az esetekben a foglalkozás tulajdonképpen eszköze a bűncselekmény elkövetésének, a bíróságnak azt kell vizsgálnia, hogy az elkövető ténylegesen milyen módon használta fel a foglalkozása nyújtotta lehetőségeket a bűncselekmény megvalósításánál.

Amint arra már utalás történt, a törvény foglalkozásnak minősít az elkövető személyéhez, beosztáshoz kapcsolódó, de iskolai végzettséget, szakképzettséget, szakképesítést nem igénylő tevékenységet is. Így foglalkozásnak minősül az is, ha az elkövető gazdálkodó szervezet általános vezetését ellátó szerv tagja vagy egyszemélyi vezetője, gazdasági társaság vagy szövetkezet felügyelőbizottságának tagja, egyéni cég tagja, egyéni vállalkozó vagy a civil szervezetnek a civil szervezetekről szóló törvényben meghatározott vezető tisztségviselője.

A kifejtettek szerint foglalkozás alatt büntetőjogi megközelítésben alapvetően a *szakképzettséget, szakképesítést* igénylő, a megélhetést, jövedelmet biztosító tevékenységek értendők.

A foglalkozástól eltiltás alkalmazása azonban független attól, hogy az elkövető a saját szakképzettséget igénylő foglal-

(2) Az (1) bekezdés a) pontja azzal szemben is alkalmazható, aki a bűncselekmény elkövetésekor a tevékenységet nem a foglalkozásaként gyakorolta, de rendelkezik annak a foglalkozásnak a gyakorlásához szükséges szakképesítéssel, amely szabályainak megszegésével a bűncselekményt elkövette.

kozásának szabályait szegi meg, vagy más szakképzettséget igénylő foglalkozást gyakorol, és annak a szabályait szegi meg.

A büntetés azzal szemben is alkalmazható, aki a tevékenységet nem foglalkozásaként gyakorolja, de rendelkezik annak a foglalkozásnak a gyakorlásához szükséges szakképesítéssel, amely szabályainak megszegésével a bűncselekményt elkövette.

A fentiek előrebocsátása után arra a kérdésre kell választ adni, hogy a vadászat mint tevékenység, büntetőjogi aspektusból foglalkozásnak tekinthető-e, azaz alkalmazható-e a vadászatra vonatkozó szabályozás megszegésével elkövetett bűncselekmények elkövetőivel szemben a vadásztól mint foglalkozástól eltiltás büntetés. Más megközelítésben milyen személyi kör, milyen feltételek mellett gyakorolhatja a vadászati tevékenységet, és ez a tevékenység az elkövető foglalkozásának, vagy az általa gyakorolt foglalkozásnak tekinthető-e, ami megalapozza e büntetési nem alkalmazását.

II. A vadászat és a foglalkozás viszonya

A vadászatnak mint tevékenységnek a fogalmát a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) határozza meg.

Eszerint „*a vadászat a vadnak az e törvényben engedélyezett eszközzel, vagy ragadozó madárral, illetve magyar agárral és engedélyezett módon vadász által, vadászterületen történő elejtésére, vagy elfogására irányuló tevékenység*”.⁵

A vadászatot tehát csak vadász folytathat, a törvény meghatározza azt is, hogy milyen személyi és tárgyi feltételek megléte esetén gyakorolható a vadászati tevékenység.

Vadászati tevékenységet érvényes vadászejgy vagy vadászati engedély birtokában az a természetes személy folytathat, aki vadászlőfegyverrel folytatott vadászat esetén a vadászlőfegyver tartására jogosító engedéllyel – illetve a cikk szempontjából nem releváns egyéb engedélyekkel – rendelkezik.⁶

Vadászejgyet kérelemre az a magyarországi állandó lakóhellyel vagy magyar állampolgársággal rendelkező, tizennyolcadik életévét betöltött személy kaphat, aki eredményes vadászvizsgát tett, nem áll vadászejgyet visszavonó határozat hatálya alatt, továbbá a vadászat során másnak okozott károk fedezetére szolgáló érvényes vadászati felelősségbiztosítással rendelkezik.⁷

⁵ Vtv. 56. § (1) bekezdés.

⁶ Vtv. 59. § (1) Vadászati tevékenységet érvényes vadászejgy vagy vadászati engedély birtokában – a (2) és (3) bekezdésben foglalt kivétellel – az a természetes személy folytathat, aki

a) vadászlőfegyverrel folytatott vadászat esetén a vadászlőfegyver tartására jogosító engedéllyel,

b) a ragadozó madárral folytatott vadászat esetén a természetvédelmi hatóság által ragadozó madár tartására kiadott engedéllyel és ragadozó madárral történő vadászatra feljogosító kiegészítő vizsgával,

c) elöltöltő fegyverrel folytatott vadászat esetén az elöltöltő fegyver vadászati célú használatára jogosító engedéllyel,

d) vadászíjjal folytatott vadászat esetén vadászíjászatra feljogosító kiegészítő vizsgával, vagy

e) magyar agárral folytatott vadászat esetén agarászatra feljogosító kiegészítő vizsgával és vadászatra alkalmas magyar agárral rendelkezik.

⁷ Vtv. 60. §.

A vadászejgy megszerzésének feltétele a vadászvizsga, melyet az arra felkészítő tanfolyam eredményes elvégzését követően, a Vtv. végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott vizsgabizottság előtt lehet tenni.⁸

Amint azt a törvény tartalmazza, a vadászvizsga eredményes letétele feljogosítja a vadászt arra, hogy vadászejgyet váltson, aminek birtokában – egészségügyi alkalmassága esetén – vadász lőfegyvert vásároljon és tartson, mellyel vadászati tevékenységet folytathat. A vadászvizsga része ugyanis a vadászlőfegyverek megszerzésére, kezelésére, tartására vonatkozó elméleti és gyakorlati ismeretek elsajátítása.

A Vtv. ismertetett rendelkezéseit összegezve a következő megállapítások tehetők:

A vadászati tevékenység folytatása alapvetően a vadászvizsga letételétől függ, ennek birtokában a vadászejgy kiváltása csupán adminisztratív aktus. A vadászvizsgához a Vtv. minimális objektív feltétel meglétét követeli meg. A Vtv. – egy, a közelmúltban elfogadott módosítástól eltekintve – a 18. életév betöltését tekinti objektív személyi feltételnek, az életkoron túl sem iskolai végzettséget, sem szakképzettséget, sem szakképesítést nem kíván meg a vizsgához. A lőfegyver megszerzésének és tartásának is a vadászvizsga a feltétele, de a fegyvertartási engedély megszerzésére vonatkozó törvényi szabályozás – egészségügyi alkalmasság, büntetlen előélet stb. – sem ír elő iskolai végzettséget, illetve képzettséget, sem szakképzettséget, illetve szakképesítést.⁹ A vadászati tevékenység folytatása tehát nem kötött szakképzettséghez, illetve szakképesítéshez, a vadászatra vonatkozó jogszabályi előírások megsértése – kivéve a később kifejtendő lőfegyver kezelésére vonatkozó rendelkezések megsértését – nem minősül ezért foglalkozási szabályok megszegésének, annak egyéb a Vtv.-ben írt jogkövetkezményei vannak.

A vadászatot tehát a megélhetését biztosító foglalkozása mellett – vagy akár munkanélküliségként, és nyugdíjasként is – bárki gyakorolhatja szabadidős, rekreációs tevékenységként, sportként, hobbiként szakképzettségtől, szakképesítéstől függetlenül. Ebből a szempontból a vadászati tevékenység folytatása a *sportvadász* esetében nem tekinthető a megélhetését biztosító, szakképzettséghez kötött rendszeres tevékenységnek, azaz foglalkozásnak, így kivülesik a Btk. foglalkozástól eltiltás büntetés alkalmazhatósági körén.

III. A hivatásos vadász

Más a megítélése annak az elkövetőnek, aki a vadászati tevékenységet hivatásos vadászként folytatja más egyéb jogszabályi előíráson alapuló feladatai teljesítése mellett.

⁸ Vtv. 66. § (1) Vadászvizsgát (a továbbiakban: vizsga) az arra felkészítő tanfolyam (a továbbiakban: tanfolyam) eredményes elvégzését követően, az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott vizsgabizottság előtt lehet tenni.

(1a) A tanfolyam szervezésére az e törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározottak szerint a vadászati hatóság ad engedélyt.

(2) A vizsga a vadászati jog gyakorlásával, hasznosításával, továbbá a természetvédelemmel kapcsolatos elméleti ismeretekből, valamint sörétes és golyós vadászlőfegyverekről szóló elméleti részből és – kivéve a kizárólag vadászíjjal, ragadozó madárral vagy magyar agárral vadászókat – gyakorlati vadászlövészetből áll.

⁹ 2004. évi XXIV. törvény a lőfegyverekről és lőszerkekről, illetve a 253/2004. (VIII. 31.) Korm. rendelet a fegyverekről és lőszerkekről.

A hivatásos vadász ugyanis a vadgazdálkodási üzemtervben és az éves vadgazdálkodási tervben foglaltak végrehajtásának szakirányítójaként a vadgazdálkodással összefüggő feladatok szakszerű ellátását végzi.¹⁰ Hivatásos vadászként csak olyan személy alkalmazható, aki rendelkezik a Vtv. végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott, *legalább középfokú szakirányú végzettséggel*, vadászlőfegyver-tartási engedéllyel, a rendőrség által kiadott szolgálati igazolvánnyal és szolgálati jelenlappal, vadász kamarai tagsággal és akit a vadászati hatóság, valamint az Országos Magyar Vadász Kamara hivatásos vadászként nyilvántartásba vett.¹¹ A hivatásos vadász tevékenységét munkaviszonyban, teljes napi munkaidőben végzi. Az általános teljes napi munkaidőnél rövidebb teljes napi munkaidőben, illetve részmunkaidőben a hivatásos vadász a tevékenységét nem végezheti.¹²

A hivatásos vadász legfontosabb feladatai: részt vesz az éves vadgazdálkodási terv elkészítésében, biztosítja az abban foglalt előírások teljesítését; ellátja a vadállomány és élőhelyének védelmével kapcsolatos szakfeladatokat; szolgálati tevékenysége során közreműködik a vadállomány szabályozásával kapcsolatos szakfeladatok elvégzésében; közreműködik a vadászati tevékenységre vonatkozó előírások betartásában, a vadászattal összefüggő jogellenes cselekmények megakadályozásában, valamint a vadászati szabályok megtartásában.¹³

A fentiek ismeretében úgy gondolom, nem merülhet fel kétség az iránt, hogy a hivatásos vadász tevékenység – amely a vadászati tevékenységet is magában foglalja – szakképzettséget igénylő foglalkozásnak tekintendő, így az általa megvalósított, a vadászattal összefüggő bűncselekmény elkövetése esetén vele szemben alkalmazható a foglalkozástól eltiltás büntetés.

A hivatásos vadászt azonban nem a „*vadászattól*”, hanem a „*hivatásos vadász foglalkozástól*” lehet, illetve kell eltiltani a Btk. 52. §-ának helyes értelmezése szerint.

IV. Foglalkozás a Btk. Különös Részében

Amint arra a bevezetőben utaltam, a foglalkozás mint büntetőjogi kategória a Btk. Különös Részében is megjelenik.

A foglalkozás körében elkövetett veszélyeztetés bűncselekményét az követi el, aki foglalkozási szabály megszegésével más vagy mások életét, testi épségét vagy egészségét gondatlanságból közvetlen veszélynek teszi ki, vagy testi sértést okoz.¹⁴

A tényállás megvalósulásához nem kell, hogy az elkövető a tevékenységet (saját) foglalkozása körében végezze. A bűncselekmény megvalósulása szempontjából nem csupán a szakképzettséghez kötött, rendszeres kereset biztosítása érdekében folytatott tevékenység tartozik ide, hanem minden olyan – akár esetenként, alkalmasszerűen történő – munkavégzés, vagy

tevékenység, amelyet írott vagy íratlan foglalkozási szabályok határoznak meg.

A törvény kiterjesztő értelmezéssel a tényállás alkalmazása szempontjából foglalkozási szabálynak tekinti a Btk.-nak a lőfegyver, a robbantószer, valamint a robbanóanyag használatára és kezelésére vonatkozó szabályait is.¹⁵ E rendelkezés helyes értelmezése folytán nem csupán a hivatásuk gyakorlása során fegyvert kezelő és használó személyekre (rendőr, katona stb.) vonatkoznak ezek a szabályok, hanem olyan személyekre is, akik más módon – mint a vadász – vagy jogellenesen jutottak a lőfegyver birtokába. E rendelkezés alapján vonható büntetőjogi felelősségre az az elkövető – sportvadász, hivatásos vadász stb. –, aki a lőfegyver kezelésére, használatára vonatkozó szabályok megszegésével tanúsítja a Btk. 165. §-a szerinti tényállásszerű magatartást.

Az ismertetett tényállásból sem lehet azonban arra következtetni, hogy a vadászati tevékenység foglalkozás lenne, miután annak csak egy részét – a lőfegyver kezelését és használatát – tekinti a Btk. foglalkozási szabálynak.

V. Eseti döntés

Az előzőekben kifejtett álláspontot erősíti meg az alábbi eseti döntés.

A törvényszék az I. r. hivatásos vadász, a II. r. családi gazdálkodó sportvadász és a III. r. kft.-tag foglalkozású sportvadász vádlottak bűnösségét különböző elkövetői minőségben megvalósított orvvadászat büntetében, társtetteként elkövetett lopás büntetében, vesztegetés büntetében állapította meg.

Ezért mindhárom vádlottat – egyéb büntetések mellett – három évre eltiltotta a vadászattól. E döntését az elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyával, a kiszabott szabadságvesztés tartamával, és azzal indokolta, hogy *szakképzettséget igénylő foglalkozásuk szabályainak megszegésével követték el cselekményüket*.

A másodfokú bíróság e rendelkezést – álláspontom szerint helyesen – megváltoztatta és megállapította, hogy tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor a II. r. és a III. r. vádlottakat a vadász foglalkozástól tiltotta el. A jogerős ítélet indokolásában kifejtette, hogy a Btk. 52. §-ában meghatározott büntetést kizárólag foglalkozásra nézve lehet alkalmazni; az elkövetőt nem általában egy foglalkozástól, hanem az általa gyakorolt foglalkozástól kell eltiltani. Szakképzettséghez nem kötött foglalkozás esetében a foglalkozási ágon belül konkrétan betöltött munkakört kell megjelölni, míg szakképzettséget igénylő foglalkozások esetében az eltiltás csak a foglalkozásra nézve egységesen mondható ki. A hivatásos vadászként eljáró I. r. vádlottat a Btk. 52. § (1) bekezdés b) pontja alapján éppen e foglalkozástól és nem a vadász foglalkozástól kellett volna eltiltani; ezzel lehet ugyanis megakadályozni azt, hogy hasonló munkakör ellátásával újból bűncselekményt kövessen el. Mindezekre tekintettel az I. r. vádlottat a Btk. 52. § (1) bekezdésének b) pontja alapján a hivatásos vadász foglalkozástól tiltotta el a másodfokú bíróság.

10 Vtv. 50. § (1) bekezdés.

11 Vtv. 50 § (2) bekezdés.

12 Vtv. 50. § (4) bekezdés.

13 Vtv. 53. § (1) bekezdés.

14 Btk. 165. § (1) bekezdés.

15 Btk. 165. § (4) bekezdés.

Utalt arra is a másodfokú bíróság, hogy vadászat nem foglalkozás, hanem tevékenység. A foglalkozással szemben tevékenységtől – így a vadásztól – való eltiltásra kizárólag abban az esetben kerülhet sor, ha azt a Btk. kifejezetten előírja. Ilyen rendelkezést tartalmaz a Btk. 52. § (3) és (4) bekezdése, valamint a Btk. 165. § (4) bekezdése. Ezt meghaladóan tevékenységtől az elkövetőt nem lehet eltiltani. A II. r. és a III. r. vádlottak esetében ezért a másodfokú bíróság a vadász foglalkozástól eltiltást mellőzte.¹⁶

VI. A vadászattal összefüggésben elkövetett cselekmények közigazgatási jogkövetkezményei

A vadásztól eltiltásnak mint büntetésnek a bíróság általi alkalmazása a Vtv. szabályozásában megjelenő közigazgatási jogkövetkezményekkel összevetve feloldhatatlan anomáliákat eredményez.

A Vtv. szabályozása szerint ugyanis a vadászati hatóság – a vadászlőfegyver tartását engedélyező hatóság egyidejű tájékoztatása mellett – a vadászjegyet vagy a vadászati engedélyt az elkövetett cselekmény súlyától függően három hónaptól öt évig terjedő időtartamra *visszavonja* attól a vadásztól, akivel szemben vadvédelmi bírságot szabtak ki, illetve akivel szemben *a bíróság orvvadászat büntetéseben jogerős marasztaló döntést hozott*.¹⁷

A Vtv. rendelkezése alapján tehát a vadászati hatóság kötelezően visszavonja annak a vadásznak a vadászjegyet, akit a bíróság orvvadászat büntetése miatt elmarasztalt, vadászjegy hiányában pedig semmilyen vadászati tevékenység nem folytatható. A vadászlőfegyver tartását engedélyező hatóság értesítése pedig a fegyvertartási engedély visszavonását célozza.

A vadászjegy bevonásához a Vtv. további jogkövetkezményt is fűz, amennyiben ugyanis akitől a vadászjegy *egy évnél hosszabb* időtartamra került visszavonásra, a *vadászvizsga újbóli letétele után* kaphat ismételten vadászjegyet.¹⁸

Ha feltételezzük, hogy a vadászati hatóság az orvvadászat büntetése miatt jogerősen elmarasztalt vádlottal szemben alkalmazza a fentiekben írt jogkövetkezményeket, miként kell értelmezni és végrehajtani a bíróság által kiszabott – és a vadászati hatósággal nem egyező mértékű – vadásztól eltiltás büntetést, amelynek tartalmi elemei tisztázatlanok?

VII. Következtetések

A hatályos jogi szabályozás alapján álláspontom szerint a vadászati tevékenység büntetőjogi értelemben nem tekinthető foglalkozásnak, és a *sportvadász* által a vadászatra vonatkozó szabályok megszegésével elkövetett bűncselekmények miatt nem alkalmazható a „vadásztól – mint foglalkozástól – történő eltiltás” büntetés. Amennyiben a bíróság ilyen büntetést szab ki, az a Btk. 1. § (2) bekezdésében megfogalmazott törvényesség elvét sérti (nulla poena sine lege).¹⁹

Ugyanakkor a *hivatásos vadással* szemben alkalmazható a foglalkozástól eltiltás büntetés, ha a bűncselekményt foglalkozási szabályok megszegésével vagy foglalkozása felhasználásával követte el. A hivatásos vadász elkövető esetében azonban nem a vadásztól eltiltás, hanem a hivatásos vadász foglalkozástól – amelynek részét képezi a vadászati tevékenység – történő eltiltás kerülhet szóba.

¹⁸ Vtv. 65. § (5) bekezdés.

¹⁹ Btk. 1. § (2) Bűncselekmény elkövetése miatt nem lehet olyan büntetést kiszabni vagy intézkedést alkalmazni, amelyről törvény az elkövetés – vagy a 2. § (2) bekezdés alkalmazása esetén az elbírálás – idején nem rendelkezett.

¹⁶ Pécsi Ítéletábla Bf.III.25/2020/8. szám.

¹⁷ Vtv. 65. § (1) bekezdés.